

مؤلف
مؤلفه

به نام حضرت دوست که هر چه داریم ازوست
شاید این جمله‌ی بالا رو خوندید و ارزش رد شدید.
ولی لازم می‌دانم واقعاً خدا رو شکر کنم. به خاطر
همه چیز، هر چی که داریم از خداست. خدا رو شکر...
شما هم هیچ وقت خدا رو فراموش نکنید و هر چی
می‌خواهید از ته قلب از خدا بخواهید. مطمئن باشید
اگر به اندازه‌ی کافی تلاش کرده باشید و به حرف
خدا هم گوش کرده باشید، هرگز ناامیدتان نمی‌کند.
تضمین می‌کنم...

بعد از شکر خدا، لازم می‌بینم از تمامی اعضای خانواده‌ام به خصوص پدر و مادرم و هم‌چنین برادران و خواهرم به‌خاطر تمامی زحمتهای‌شان تشکر کنم. چون خیلی از من پشتیبانی کردند. خانواده‌ی خوبم ازتون ممنونم؛ واقعاً ممنونم...

من، «محمد سعید آقا محمدحسین تجریشی» ام (!)
یه ذره اسمم طولانیه! البته همه به اسم «سعید
تجریشی» من رو صدا می‌کنن. رتبه‌ی ۵ کشوری
رشته‌ی ریاضی سال ۸۹. نه نویسنده‌ام و نه مشاور.
فقط می‌خوام کمی کمکتون کنم که به اون چیزی که
می‌خواهین برسین. پس حتماً تا آخر این کتاب حرف‌های
من رو دنبال کنین.

زود قضاوت نکنید! باور کنید من هم یکی مثل شماهام. قبل از آغاز سال پیش‌دانشگاهی و حتی تا اواسط سال، هر وقت کسی را می‌دیدم که رتبه‌ی یک رقمی کسب کرده، تقریباً مطمئن بودم که با من فرق دارد. فکر می‌کردم برای یک رقمی شدن نباید تفریح کرد، باید از صبح تا شب درس خواند، نباید مهمانی رفت و جز کنکور نباید به چیز دیگری فکر کرد. برای همین وقتی به خودم نگاه می‌کردم، می‌دیدم هیچ‌کدام از این توانایی‌ها را ندارم و نباید اصلاً سراغ یک رقمی شدن بروم. فکر می‌کردم رتبه‌های یک رقمی فقط برای افراد خاصی است که جز درس و کنکور کار دیگری نمی‌کنند!

ولی هر چه به پایان سال نزدیکتر شدم، فهمیدم من هم می‌توانم یک رقمی شوم و الان که دارم این کتاب را می‌نویسم، از ته قلب می‌گویم که هر کس برای هدفش تلاش فراوان کند و هیچ‌وقت ناامید نشود و اصولی و مفید درس بخواند، می‌تواند به هدفش برسد. فقط کافی است خودش را باور داشته باشد، با چند شکست ناامید نشود، آرامش و روحیه و اعتماد به نفس داشته باشد و نهایت تلاشش را بکند.

اما کارهایی هست که مسلماً انجام دادن آن‌ها کمک زیادی برای رسیدن به هدف می‌کند و مسیر را هموار می‌کند تا در نهایت به هدفی که دارید (قبولی در دانشگاه و حتی رتبه‌ی یک رقی کنکور) برسید. به پیش‌نهاد جناب آقای جوانمرد از انتشارات فار، تصمیم گرفتم کتابی بنویسم و در آن کارهایی را که در طول سال پیش‌دانشگاهی کردم، به‌طور کلی بیان کنم تا شاید توانسته باشم کمی به موفقیت کنکوری‌های عزیز کمک کنم.

من در سال‌های دبیرستان (یعنی سال‌های اول و دوم و سوم)، تقریباً هیچ کار کنکوری خاصی نکردم. فقط سعی می‌کردم تمامی درس‌ها مخصوصاً ریاضی و فیزیک را به‌خوبی یاد بگیریم تا دیگر در سال پیش‌دانشگاهی، برای یاد گرفتن آن‌ها وقت نگذارم و فقط آن‌ها را مرور کنم و تست بزنم.

اما درس خواندن برای کنکور را به طور جدی از حدوداً ۲۰ تیر ۸۸ یعنی تقریباً یک سال قبل از کنکور شروع کردم. در ابتدا، چون عادت نداشتم، زیاد درس نمی‌خواندم. اما به مرور یاد گرفتم چگونه درس بخوانم و چه کارهایی انجام دهم. مشاورمان یعنی آقای پوردستمالچی در این زمینه خیلی من را یاری کردند. از ایشان خیلی متشکرم. همچنین از تمامی دبیرانم از اول ابتدایی تا پیش‌دانشگاهی و مخصوصاً آقایان دلشاد، شوشتری زاده، یزدی، سعیدی‌نیا، عظیمی، حلی، کاظمی، صادقی، حیدری، رزمی، فدایی و شریفی خیلی خیلی متشکرم. امیدوارم هر جا که هستند، خدا حفظشون کنه و همیشه شاد و سلامت باشن...

عرض می‌کردم که در ابتدا نمی‌توانستم زیاد درس بخوانم. اما آرام آرام تلاشم را بیش‌تر کردم و متناسب با تلاشم، هدفم را هم بهتر می‌کردم تا بالاخره با یاری خدا، موفق شدم در کنکور رتبه‌ی ۵ را کسب کنم. امیدوارم بتوانید با خواندن این کتاب، از تجربه‌های من استفاده کنید.

خودتان را باور کنید. بدانید من هم مثل شما بودم. یعنی اولش اصلاً باور نمی‌کردم بتوانم یک رقمی شوم. شما هم می‌توانید به هر هدفی که دارید برسید (البته رتبه‌های ۱ تا ۴ را نمی‌توانم تضمین کنم. چون خودم این کارها را کردم، ولی نشد!!!). ولی رتبه‌ی ۵ را تضمین می‌کنم. باور کنید کار سختی نیست...